

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil selvfølgelig takke for fru Pia Gjellerups overordnede karakteristika af SF's ændringsforslag til finanslovsforslaget, at de er bedre end regeringens. Det er jeg sådan set fuldstændig enig i.

Jeg kunne så forstå, at det, der var grunden til, at man aldrig havde realitetsforhandlet dem med SF, var, at der i vores finansieringsforslag var nogle besparelsesforslag, som et eller flere regeringspartier var allergiske over for, og så kan man jo ikke lave aftaler, forstod jeg.

Jeg kunne egentlig ønske mig, at regeringen også brugte det princip på andre partier i Folketinget. Jeg forstod jo, at der ikke var nogen problemer med at fjerne formueskatten, at der ikke var nogen problemer med at bruge 600 mio. på at forhøje standardfradraget for boligejere, og at der ikke var nogen problemer med at øge militærbevillingerne, selv om jeg går ud fra, at det også er et forslag, som et eller flere partier i regeringen har været meget kraftigt imod, før man satte sig til forhandlingsbordet. Men dér var der ingen smalle steder, da der skulle deles ud til Det Konservative Folkeparti. Så kunne man åbenbart godt. Vi savner i SF stadig væk en ordentlig forklaring på, hvorfor man valgte at indgå det sorte forlig.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det var bare en kort bemærkning til fru Pia Gjellerups bemærkning om vores jobbank:

Jeg er lidt usikker på, om forslaget er læst. I hvert fald er det ikke rigtigt forstået. Det er ellers såre enkelt: Vi foreslår, at kommuner og amter i forbindelse med forskellige institutioner kan få udbetalt dagpengebeløbet for hver arbejdsløs, de sætter i arbejde. Dermed er indtægter og udgifter for statens vedkommende pr. definition fuldstændig i balance. Og så skal kommunen og amtet naturligvis supplere det manglende beløb op til fuld løn. Det er jeg sikker på at kommuner og amter vil gøre med glæde, hvis de får mulighed for på den måde at udvide med henblik på at fjerne ventelister. Ingen problemer dér.

Med hensyn til de forskellige ændringsforslag, fru Pia Gjellerup opregnede, vil jeg dele dem i tre bunker:

I den ene bunke er de forslag, som man uden problemer kunne gennemføre med højresiden i salen. Vi var imod dem, men der var ingen pro-

blemer med at få dem gennemført. Det gælder specielt dagpengereformen.

I den anden bunke er de forslag, som man uden problemer og til vores store glæde og med vores støtte kunne have gennemført sammen med os, f.eks. forslaget på ATP-området uden forringelsen.

Og så er der en tredje bunke. Det er den, jeg vil kalde handelsbunken, hvor man af for mig helt uforståelige årsager har afgivet formueskatten, forringet ATP-ordningen, givet til ejerne, lavet flere veje osv. osv. – en milliardudgift, hvormed man har forringet statsfinanserne betydeligt. Jeg har ikke forstået, hvorfor handelsbunken skulle med, når man kunne komme igennem med de to andre bunker uden videre.

Thor Pedersen (V):

Jeg vil indledningsvis slå fast, at de hensyn, der ligger til grund for Venstres holdning til de stillede ændringsforslag, også de ændringsforslag, som vi selv stiller, er ønsket om at forbedre og sikre et bæredygtigt velfærdssamfund. Som det er de fleste bekendt, fremlagde vi vores samlede ønsker til finansloven for 1996, herunder ændringer af regeringens finanslovsforslag, i det, vi kaldte Reform 96.

Vi ønskede med disse forslag at nå længere end til blot at foretage småjusteringer, idet mulighederne for helt nødvendige strukturreformer er bedst under en højkonjunktur. Det er desværre tydeligt, at højkonjunkturen nu er ved at ebbe ud, inden at man har udnyttet mulighederne.

En del af vores forslag i Reform 96 har været genstand for drøftelser og indrømmelser fra regeringens side. Det gælder på arbejdsmarkedet, det gælder på forsvars- og politiets område, og det gælder lettelserne af formueskatten og fradraget for ejerboliger. Jeg kan derfor oplyse, at vi tilslutter os de opnåede resultater.

Derimod har regeringen været totalt afvisende, når det gælder egentlige besparelser til nedbringelse af statens driftsunderskud. Det er uforståeligt, at regeringen ikke tager problemerne med statens gældsætning og den rentefælde, der truer, mere alvorligt. Der pyntes i stedet med penge fra salg af aktiver, skattestigninger og inddragelse af milliardbeløb fra de kommunale kasser for at skjule, at underskuddet reelt er steget og tilsyneladende har bidt sig fast.

Derfor har vi i vores ændringsforslag foreslået besparelser på i alt 13,8 mia. kr. Vi foreslår besparelser i regeringens udgiftsloft siden 1994